

wa, kaf my tajkemu Wuzjowanju twojich duchomnych Darow we Pokuć; i a Wjeri prawje wupyscheni pschindž dyrbimy, so bychmy wetej prawej kwaſnej Draszi ſo tebi ſpodobali a tak mot twojeje Hoſziny nidy wotſtorczeni nebyli. Odžerž nas pſchi tejsamej hacj do Ronza naſcheho Živenja, ſo by naſhim Duscham ſtajnje we tebi derje bylo, a po tym Čaſu ſmi naſ ſtwojej nebeskej Hoſzini wetwojim Raju, djeſz budže naſ to Jeſujo paſj Ap. 7. a my budžemy ſo naſyčicj, dyž budžemy wotzueſicj po twojej Podomnoſzi. Ps. 17. Sa to my tebe proſymy we nuternym a, Boh dai, wierjazym Wotze naſchu, a Kyrliſchu.

Szenje na diwazetu Nedželu po ſwjatesf Troſizy, Matt. 22. v. 1—14.

Jefuſ wotmolwi a rjeſeſche ſaſo knim pſches Pschirunanja, a djeſeſche: Nebeſke Kraleſtwo je podomne Kralej, kiž ſwojemu Šsynu ſwaſ hotowaſche. A poſla ſwojich Wotrocžkow wohn, ſo bych u tych proſchenych Hoſzji na ſwaſ powolali. A woni nechachu pſchindž. Saſo poſla won druhich Wotrocžkow wohn, a djeſeſche: Powjesze tym proſchenym Hoſzjam: Laj moj Wobed ſym ja pſchihotowal, moje Woſy a moj formenj Skot je rjeſany a ſchitko hotowe; pojče na ſwaſ. Ale woni ſazpiwſhi to, wotendzechu, ſedyn na ſwoje Woſo, drubi ſo ſwojich Wifach. Njekotji pak pſchimachu jeho Wotrocžkow, hanichu a morichu jich. Taſo to ton Kral ſlyſchesche, roſnjewa won ſo, a poſla ſwoje Woſto, a ſkonzowa tychſamych Mordarjow, a ſapali jich Mjesto. Tedy djeſeſche won fſwojim Wotrocžkam: ſwaſ je zwar hotowy, ale Hoſzjo nebeſechu teho hodni. Leboda djeſeſe na Koſpueſje, a proſeſe na ſwaſ, kohož wu namakacje. A cziſami Wotrocžy wujndzechu na Drobi, a pſchivedzechu romadu ſchitkich, fotrychž namakachu, Slych a Dobrych. A te kwaſne Blida bych ſchitke ſ Hoſzem wobſadžene. Ton Kral pak djeſeſche nuž, tych Hoſzjow, kiž ſo ſa Blida bjechu ſeſydalı, woladacj, a wulada tam Gžlowefka, ton nebeſeſche i ſwaſnej Draſtu wobleczeny. A djeſeſche knemu: Pschecežlo, kaf ſy ty ſem nuž pſchischoi, a nimach žaneje kwaſnej Draſtu? Won ſo pak wotmeleža. Duž djeſeſche ton Kral ſwojim Šſlužomnikam: Sweſeſe jemu Ruzu a Mohi, a wſmicje a cziſze jeho do najlobſcheje Gžennoſzje wohn, tam budže Wuczje a Subow Kſchipenje. Pschetož wele je powołnych, a mało wujwolenych.

We tym dž nžniſhim Szenju ſlyſhimy my, ſo pak to nebeſke Kraleſtwo ſwaſej ru- ne je, menujzy tajkemu ſwaſej, na fotryž Hoſzjo proſcheni budža, fotſiž niž jeno wohnach wofstanu a ſon ſazpjia, ale ſo tejj biſhće ſkroblija, hanicj a moricj tych Wotrocžkow, fotſiž jim tajki fraſny ſwaſ pſchipowedaſu, a jich na njon nucja a proſcha.

Leboda budže nam tudy priotk ſtaſena

Ta Wuczba, kaf Boh ſchtrafo-
wacj ze tych ſazperjow teje
wot ſwojego Šsyna ſazluže-
neje ſbožnoſzje.

I. Tych, kiž ſwjetneje ſuboſzje dla tuſamu na
žane Waschnje horjewſacj nochzedža;

II. Tych, kiž ju bes praweho Pſchihotowania wu-
liwacj zedža.

I. Tudy dyrbimy my wuknycj, ſchto to ſſlowo nebeſke Kraleſtwo rjeſka, me-
nujzy ſo wone nerjeka jene Kraleſtwo na ſemi, ale Kraleſtwo we Nebeſach, we fot-
rymž Boh ſam i Kralom je. To rjeſkam
my tu Kſheszijansku Zyrkej, fotraž tudy na ſemi je. Pschetož ton ſkenes woſme leboda
to Pschirunanje wot teho ſwaſa, dokelž
won, ton ſkenes Kryſtus, teho Krala Šsyn
zebi tu Zyrkej i Neweszi vere. Leboda dyr-
bimy my wuknycj to nebeſke Kraleſtwo tejj
tak ſroſemicj, ſo wone tudy na ſemi delſach
je, a neje tola ſwjetne, ani czaſne, ale du-